

Nr 172.

Av herr **Andersson** i Mölndal m. fl., om befrielse för städerna *Karlskoga, Trollhättan och Mölndal från skyldighet att utgiva bidrag till kostnaderna för landsfiskalsorganisationen i nämnda städer.*

I statsverkspropositionen år 1953 har chefen för inrikesdepartementet utgått ifrån att städerna Trollhättan, Karlskoga och Mölndal skola till statsverket utgiva bidrag till kostnaden för landsfiskalsorganisationen i nämnda städer och i anledning härav såsom särskilda uppbördsmedel under elfte huvudtitelns anslag till Landsfiskaler m. fl.: Avlöningar redovisat ersättning från dessa städer till statens landsfiskalsorganisation.

Enligt kungl. brev respektive den 5 september 1941, den 30 juni 1943 och den 29 juni 1945 skola städerna Karlskoga, Mölndal och Trollhättan bidra till landsfiskalsorganisationen i nämnda städer med respektive tre fjärdedelar, fem tolfte delar och hälften av de belopp, som av statsmedel komma att utgå dels för avlöande av åklagaren-polischefen och dels i vikariatsersättning jämte därå utgående tilläggsförmåner åt vikarie, som förordnas under nämnda befattningshavares tjänstledighet och semester. Ifrågavarande städer skola envar därjämte enligt nämnda kungl. brev tillhandahålla erforderliga kontorslokaler för två landsfiskaler (polischefen-åklagaren och utmätningsmannen) och deras biträden samt bestrida kostnaderna för lokalernas uppvärmning, städning och belysning ävensom tillhandahålla erforderliga möbler och annan rumsinredning.

1951 års riksdag har med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 140 angående anslag till landsfiskalerna m. fl. beslutit en omläggning av landsfiskalsorganisationen. Denna innebar bland annat att staten skulle svara för landsfiskalernas avlöande, dock med bidrag från städerna Trollhättan och Karlskoga till kostnaden för landsfiskalsorganisationen därstädes, ävensom att staten skulle övertaga skyldigheten att hålla tjänstelokaler och inventarier.

Genom 1952 års riksdags bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 241 angående lönegradsplaceringen för vissa tjänster har vidare bestämts att i ettvart av Trollhättans, Karlskoga och Mölndals landsfiskalsdistrikt skall finnas ytterligare en landsfiskal.

1951 års riksdags beslut om omläggning av landsfiskalsorganisationen torde icke kunna tolkas annorlunda än att den Trollhättan, Karlskoga och Mölndal åvilande skyldigheten att hålla landsfiskalerna inom dessa städer med tjänstelokaler övertagits av staten samt att Mölndal därjämte befrias från skyldigheten att bidra till polischefens-åklagarens avlöande. Trots

riksdagens beslut avkrävas dessa städer skyldighet att för nämnda landsfiskaler hålla tjänstelokaler med inventarier, och avfordras, förutom Trollhättan och Karlskoga, jämväl Mölndal bidrag till avlönande av åklagaren-polischefen därstädes.

Trollhättans, Karlskogas och Mölndals kostnader för landsfiskalsorganisationen uppgå för närvarande per år till följande belopp nämligen lönekostnad respektive 10 136, 14 800 och 9 105 kronor och kostnad för lokaler med uppvärmning, städning och belysning respektive 8 500, 7 885 och 6 595 kronor.

Vid framläggandet av propositionen nr 225 år 1941, vilken innehöll förslag om bidrag från Karlskoga stad till landsfiskalsorganisationen därstädes, underströk vederbörande departementschef, att anordningen med bidrag från Karlskoga stads sida måste anses som ett provisorium (s. 7). Vid de förda förhandlingarna med städerna Mölndal och Trollhättan om bidrag till statens kostnader för landsfiskalsorganisationen i nämnda städer har från statens sida åberopats överenskommelsen med Karlskoga stad. Städerna Mölndal och Trollhättan hava därför förutsatt, att dessa städers bidrag skulle jämväl utgöra ett provisorium.

Vid de förda förhandlingarna med städerna Karlskoga, Trollhättan och Mölndal utgick man från vissa bestämda lönegrader, i vilka polischefen-åklagaren skulle placeras. Mölndals stad angav uttryckligen såsom villkor för sitt bidrag, att polischefen-åklagaren placerades i dåvarande lönegrad A 23 å F-ort. Polischeferna-åklagarna i nämnda städer hava emellertid utan städernas hörande uppflyttats i högre lönegrad och städerna avkrävts bidrag jämväl till de ökade lönekostnaderna.

Trollhättans stad har vid beviljandet av stadsrättigheter icke ålagts skyldighet att hava stadsfiskal. Trollhättans stads åtagande att bidraga till landsfiskalsorganisationen i staden har lämnats under den förutsättningen, att landsfiskalen komme att fullgöra de arbetsuppgifter, som åvila polis-kommissarie.

Beträffande Mölndal föreligger icke något formellt åtagande från statens sida att lämna bidrag till kostnaderna för landsfiskalsorganisationen därstädes.

Av rikets städer är det allenast Trollhättan, Karlskoga och Mölndal, som lämna bidrag till statens kostnader för landsfiskalsorganisationen. Från bidragsskyldigheten hava befriats städer med såväl större som med mindre folkmängd än Trollhättan, Karlskoga och Mölndal och städer med såväl äldre som yngre stadsrättigheter än nämnda tre städer. Starka skäl tala för att jämväl Trollhättan, Karlskoga och Mölndal böra befrias från skyldigheten att bidraga till kostnaderna för landsfiskalsorganisationen. Såsom ovan nämnts måste anordningen med bidrag från ifrågavarande städer anses såsom ett provisorium. Detta har särskilt understrukits av departementschefen vid framläggandet av kungl. propositionen nr 255 år 1941. Den

omständigheten att dessa tre städer tillmötesgått framställningar från de statliga myndigheterna att medverka till av dessa önskade ändringar i dåvarande landsfiskalsdistriktsindelning bör icke vid omändring av landsfiskalsorganisationen försätta desamma i sämre ställning än om de vägrat sådan medverkan. Det torde icke vara förenligt med rättvisa och billighet att dessa städer skola bidra till kostnaderna för landsfiskalsorganisationen, under det att övriga i landsfiskalsdistriktsindelningen ingående städer skola vara helt befriade från sådan bidragsskyldighet. Dessutom äro de juridiska förutsättningarna för och omfattningen av bidragsskyldigheten tämligen oklara.

I detta sammanhang torde även böra framhållas det egendomliga däri att Trollhättan, Karlskoga och Mölndal enligt ovan åberopade kungl. brev ålagts skyldighet att hålla utmätningsmannen i sagda städer med lokaler och inventarier, ehuru icke någon av dessa städer någonsin haft kommunalt avlönad utmätningsman.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att städerna Trollhättan, Karlskoga och Mölndal icke skola utgiva bidrag till kostnaderna för landsfiskalsorganisationen i nämnda städer.

Stockholm den 10 januari 1953.

Gösta Andersson,
Mölndal.

Helmer Nordqvist.

Artur E. Lundqvist.

Bengt Sjölin.
